

ARKITEKTUR DØMIR

LAGT TIL RÆTTIS: BIRGITH LASSEN

Vikuskiptis Sosialurin hevur gjøgnumgingið Havnina saman við arkitektinum Albert Isfeld. Vit hava serliga hugt eftir arkitektoniskum broytingum av Havnini, og vit umrøða eisini seinasta prýðingararbeiðið av býarmyndini. Sumt er væleydnað og flott. Sumt er ringt at skilja, og okkurt er beinleiðis oyðileggjandi, sigur arkitekturin

Brúgvín um Sandá

Útsjón: **3** Funktionalitetur: **8**

Albert: – Beinini eru flott og skulpturell, men sjálv brúgvín er grúuliga óinteressant at hyggja eftir. Hon er jú eitt portur til Havnadal, men sær einki út sum eitt portur. Hon kundi verið meir skulpturell. Hinvegin má útsjónin onkuntíð víkja fyri tí, fólkið vil; Og í dag vil fólkið sleppa skjótt og trygt aftur og fram. Til tað fungerar brúgvín heilt væl.

Trappan í Vágsbotni

Útsjón: **7** Funktionalitetur: **8**

Albert: – Trappan er sera væl plaserað og hon sær gott út. Men í einum miðbýi, vil man gjarna hava tað fjálgt og tætt; Tað gevur eina heilt serliga miðbýarkenslu. Tá eg standi á vaglinum við Nólsoyarpáll, kenni eg tað sum, at eg mangli ein fjórða vegg. Síðan gamla Perlana var rivin niður, hevur tað kenst sum ein visueller gjøgnumtrekkur uttan Perluna – og tað er gjøgnumgangandi í øllum miðbýnum. Miðbýurin kennist for opin, og stóð tað til mín, so var tað tætt og fjálgt allan vegin av Kongabrunni og niðan á Tórsvøll. Í hesum førinum við trappuni, kundi man bygt Perluna upp aftur, so hon stóð á trimum beinum uppiyvir trappuni. Tað snýr seg eisini um at tora at lata hesum ættarliðnum framat í staðin fyri at spæla, at vit liva í 1800-talinum. Á tann hátt hevði man fingið lív í býnum.

Málingin á Tórsgøtu

Útsjón: **1** Funktionalitetur: **4+**

Albert: – Eg dugi illa at fyrihalda meg til hetta fyrbrigdið; Eg skilji rætt at siga ikki, hvat endamálið er. Úrslitið sær grúuliga tilvildarligt og ógjøgnumtonkt út. Kanska oyðileggur hatta í veruleikanum meir, enn tað ger gott. Um man vil seta lit á býin, kann man brúka skulpturar og annað – og ikki bara gera eitt hvørt eftir einum degi. Mentanarbýir sum París og London eru jú bygdar upp gjøgnum árahundrað – og líka sum teir býirnir skal man hava virðing fyri at list og mentan krevur pengar og tíð. Hesar málingarstrípurnar eru í øllum førum ikki til gleði fyri eygað.